

РЕШЕНИЕ

№ 4151

гр. София, 21.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 28.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3252** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закон за достъпа до обществена информация.

Образувано е по жалба на К. Й. Т., в качеството му на представител на [фирма], ЕИК[ЕИК], с която се оспорва мълчалив отказ на кмета на Столична община – район „С.“ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със заявление № 7000-1/22.02.2013г., свързана с проверката на състоянието на сградата и законността на билбордовата конструкция върху част от имота, находящ се на [улица], извършвана от назначена комисия.

Ответникът – Кметът на Столична община – район „С.“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Началото на административното производство е поставено с подаването на заявление за достъп до обществена информация от [фирма], представлявано от К. Й., на основание чл. 24 от Закона за достъп до обществена информация. С посоченото заявление е поискано предоставяне на следната информация: 1. Констативен протокол 3, статия 1; 2. Копие от акт за общинска собственост; 3. Копие от кадастър и имотен регистър; 4. Снимков материал; 5. Копие от одобрен проект за изграждането на магазин „С.“, респ. За неговото преустройство през 1997г., както и одобрени строителни документи, отнасящи се до допълнително изградената

стоманено-решетъчна конструкция над покривните елементи на магазина.

Към преписката на делото е приложен нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 176, том I, рег. № 5153, дело № 167 от 2004г., с който жалбоподателят [фирма] – [населено място] се легитимира като собственик на 24,7/32 идеални части от позелмен имот № 12 от квартал 398 по плана на [населено място], местност „Центъра“, находящ се в [населено място], [улица].

Приложено е съдебно решение № 359/1.02.2010г. на Софийски градски съд, Гражданско отделение, II В въззивен състав, с което е отменено решение от 15.05.2006г. по гр. д. № 662 по описа за 2005г. на СРС, 36 състав, и вместо това осъжда [фирма] [населено място] да премахне част от постройка, представляваща магазин „С.“, от частта с площ 196кв.м. от дворното място, цялото с площ от 344кв.м., представляващо имот пл. № 12 от кв. 398 по плана на [населено място], м. Центъра.

Съгласно постановление от 25.01.2012г. на частен съдебен изпълнител М. М., [фирма] е конституирано като взыскател по дело.

Към писмените доказателства в хода на делото е представено писмо от Столична община – район „С.“ до архитект В. К. – директор на Дирекция „Контрол по строителството“ – СО, относно сигнал за билбордови конструктивни елементи, разположени върху бившия магазин „Б.“ с административен адрес [улица]. На втората страница от писмото, като приложения към него са записани Констативен протокол №3, копие от акт за общинска собственост, копие от кадастъра и имотния регистър, снимков материал – 3л.

Към преписката по делото са приложени копия от страниците на заповедни книги, водени в СО – район „С.“, от които е видно, че кметът на СО – район „С.“ не е издавал заповед № РД 20-46/17.04.2012г. По време на съдебното заседание обаче ответникът прави уточнението, че обжалваната заповед е издадена не от кмета на СО – район „С.“, а от директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ към СО.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от легитимирано да обжалва лице и в законоустановения за това срок по чл. 149, ал. 2 от АПК. Видно от регистрационния номер на завлението, то е получено на 22.02.2013г. От този момент тече законоустановения в чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ срок за произнасяне на органа, който е не повече от 14 дни. Компетентният орган не се е произнесъл в срока. Това произнасяне е мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който накарнява правото на жалбоподателя за достъп до обществена информация и подлежи на съдебен контрол. От този момент за него възниква правото на оспорване в едномесечен срок от изтичане на срока за произнасяне на органа. Жалбата е постъпила на 21.03.2013г., от което следва, че е спазен срокът за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Съгласно легалното определение в чл. 2 на ЗДОИ обществена е тази информация, която е свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В ал. 3 на цитираната разпоредба е уточнено, че информация от обществения сектор е всяка информация, обективирана върху хартиен, електронен или друг носител, включително съхранена като звукозапис или видеозапис, и събрана или създадена от организация от обществения сектор.

В чл. 3 от ЗДОИ, в който са посочени задължените субекти за предоставяне на такава

информация е посочено, че законът се прилага по отношение на достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република Б.. Видно от приложения към делото доказателствен материал, а именно от писмо на Столична община – район „С.“ изх. № КС-6701-20 от 04.09.2012г. до директора на Дирекция „Контрол по строителството“ – СО, в което са посочени като приложения по делото част от исканата информация, предмет на настоящото производство, тази информация е била достъпна и известна на администрацията в Столична община – район „С.“. В цитираното писмо са посочени като приложения констативен протокол № 3, статия 1, копие от Акт за общинска собственост, копие от Кадастър и имотен регистър и снимков материал – 3л. В действителност в чл. 4 от Закон за кадастъра и имотния регистър е посочено, че кадастърът се създава, поддържа и съхранява от Агенцията по геодезия, картография и кадастър към министъра на регионалното развитие и благоустройството. По отношение на имотния регистър в чл. 5 от същия закон е упоменато, че той се води и съхранява от Агенция по вписванията към министъра на правосъдието. Предвид тези разпоредби, тази информация не се съхранява по смисъла на закона от Столична община, а от посочените институции. Дори да се презюмира на база посочените като приложения в цитираното писмо, че общинската администрация разполага с тази информация, по отношение на нея тя не е задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ да я предостави. От друга страна публичният характер на акта за общинска собственост и обстоятелството, че той би могъл да бъде открит на интернет страницата на Столична община, не би могъл да се приеме като основание за отказ за предоставяне на такава информация, а още по-малко за оставяне на заявлението без разглеждане. Дори да се приеме, че снимковият материал, както и останалата искана информация не са били уточнени, не би следвало административният орган да остави без разглеждане искането за предоставяне на информация поради обстоятелството, че то не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ. В чл. 29 от ЗДОИ е изрично посочено, че в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. В ал. 2 е посочено, че едва при неуточняване на предмета в 30-дневен срок, заявлението се оставя без разглеждане. Административният орган в случая е бездействал. Той е следвало да уведоми заявителя за обстоятелството, че исканата информация не е достатъчно конкретизирана и ясна. Едва тогава е следвало в изпълнение на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ да вземе решение, с което да предостави или да откаже достъп, като посочи фактическите и правните основания за това, съгласно чл. 38 ЗДОИ.

Безспорно се установява, че Кметът на Столична община- район „С.“ е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. За него е регламентирано задължение при поискване да предостави информация, която е създадена в кръга на неговата компетентност и е налична. Непроизнасянето в срок, както бе уточнено, представлява мълчалив отказ.

В Закона за достъп до обществена информация обаче са регламентирани изрично редът и условията за предоставяне на исканата информация или съответно за отказ от предоставяне. Установените процесуални правила по отношение на този ред са императивни и са посочени в разпоредбите на глава III от ЗДОИ, озаглавена „Процедура за предоставяне на достъп до обществена информация“. Чл. 37-39

регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя. Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, компетентният административен орган е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по така подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация, като издаде или акт по чл. 34 от ЗДОИ или акт по чл. 38 от ЗДОИ. С оглед на така установените правила, следва, че единствената призната в закона възможност за отказ от предоставяне на поискана информация, е произнасяне на задължения субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ чрез изричен акт - решение, като се посочат фактическите и правните основания за него. Отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. В случая мълчаливият отказ на органа е недопустим. В изпълнение на разпореждането на съда от 19.04.2013г. ответникът е уведомил съда, че по преписка вх. № ЗДОИ-7000-2/22.02.2013г. във връзка с жалба на [фирма] против мълчалив отказ на Кмета на Столична община – район „С.“, за предоставяне на достъп до обществена информация, не е постановен изричен писмен отказ, а единствено мълчалив такъв по смисъла на чл.58, ал. 1 от АПК. Неспазването на процесуалните правила по чл. 38 и 39 представлява самостоятелно основание за отмяна на отказа. В допълнение към изложението следва да се уточни, че съдебната практика счита за недопустим мълчаливият отказ от предоставяне на обществена информация по ЗДОИ – Решение № 9946 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм. дело № 13661/2009 г. ; Решение №6924 от 27.05.2010 г. на ВАС по адм. дело № 10715/2009 г. ; Решение № 9951 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм. дело № 15734/2009 г.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по изложените съображения, съдът намира, че жалбата следва да бъде уважена и мълчаливият отказ следва да бъде отменен. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписката следва да бъде върната на кмета на Столична община за произнасяне по заявлението с надлежен акт, съответстващ на изискванията на ЗДОИ, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Предвид направеното искане за присъждане на разноски в хода на делото и на основание разпоредбата на чл. 143, ал. 1, ответникът следва за заплати на жалбоподателя направените разноски.

Воден от горното, Административен съд София – град:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Кмета на Столична община район „С.“ по заявление № ЗДИ 7000-2/22.02.2013г. на [фирма], по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [община], област П., [улица].

ВРЪЩА преписката на ответника за произнасяне при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в

14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на жалбоподателя [фирма] направените съдебни разноси в размер на 50лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Административен съдия: